

Tamako v lásce ztracená – poznámky k překladu

13:02

Při tradiční oslavě prvních narozenin se dětem, které se již naučily chodit, přiváže na záda pytlík s rýží o objemu 1 šó (přibližně 1,8 litru), případně moči odpovídající hmotnosti. Jelikož pro děti je náklad dosti těžký, mnohé při chůzi s ním spadnou na zadek. Odtud pochází název „prdelkové moči“ (širimoči). Význam oslavy se regionálně liší. V některých oblastech je podstatný objem 1 šó, který se čte stejně jako „celý život“ (iššó), a měl by tudíž zajistit stravu na celý život. Jinde spíše panuje obava, že dítě, které se rychle naučilo chodit, brzy své rodiče opustí, a zátěž by jej měla déle udržet v rodném hnízdě. V přeneseném slova smyslu označuje „širimoči“ jakýkoli pád na hýždě. Stejně tak lze jako „širimoči“ nazvat jakékoli moči ve tvaru zadnice (takové má nejspíše na mysli Tamako).

<https://www.youtube.com/watch?v=V5uau1GWbU>

Prdelkové moči.

16:31

Mame daifuku: viz poznámky k 1. epizodě seriálu.

Mála.

22:43

Mála (japonsky džuzu či zuzu) je buddhistická pomůcka podobná růženci. Je tvořena soustavou korálek na šňůrce, které slouží k odpočítávání manter při modlitbě.

23:35

Gjúhi se vyrábějí s rýžové mouky či z rýže na moči, nicméně díky odlišnému způsobu přípravy mají oproti moči měkčí konzistenci. Konzumovat je lze samostatně (existují různé příchuti), nebo slouží k výrobě dalších japonských cukrovinek.

29:34

Tamako a Močizó si povídají u řeky Kamo, v níž se skutečně nacházejí i klíčové nášlapné kameny.

36:18

Nabe: viz poznámky k 9. epizodě seriálu.

38:32

Kašiva moči: viz poznámky ke 4. epizodě seriálu.

38:39

Dle dřívějších představ byly za pohromy a nemoci odpovědní duchové těch, kdo zahynuli za tragických okolností. Pro jejich uctívání se proto začaly pořádat slavnosti zemřelých (gorjó macuri). Jedny z nejstarších se konají 18. května v kjótské svatyni Kami-górxjó, již údajně založil císař Kammu právě za účelem uctívání duší osmi zemřelých, z nichž se stala božstva chránící nové hlavní město říše.

40:59

Plody zahálky (Curezuregusa) je sbírka esejů, jež mezi lety 1330 a 1332 sepsal japonských mnich Jošida Kenkó. V jednotlivých částech, jejichž délka sahá od jediné věty po několik stránek, se autor věnuje buddhistickým pravdám, pomíjivosti, smrti, ale také kráse přírody apod.

42:50

Širatama: viz poznámky k 5. epizodě seriálu.

55:23

V období Edo herci divadla kabuki uzavírali s jednotlivými scénami roční smlouvu na dobu od listopadu do října. Proto se na konci roku začala pořádat představení kaomise (přehlídka tváří), při nichž mohli diváci poznat nové herecké tváře. Historicky nejstarší jsou prosincová představení v kjótském divadle Minami-za. V době jejich konání jsou na čele budovy vystaveny dřevěné desky se jmény vystupujících herců (maneki), které se staly jedním ze symbolů blížícího se konce roku.

Minami-za v době konání kaomise.

1:00:13

Pan Gohei žertuje, že se pan Fuku a moči pokusili spáchat šindžú. Tento pojem označuje sebevraždu dvou či více osob, jejichž lásce okolí nepřeje. Nejčastěji jsou oběťmi milenci, může se však jednat i o rodiče s dětmi apod.